

+

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ,
ΉΤΟΙ, ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΗΣΤΟΥ,
ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ
& ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΔΥΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* Ἁγιον Ὄρος Ἄθως * βι' * 2010 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

* * *

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμὸς ΡΜΒ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

*εἶτα τό, Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια
Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθείς.*

Ἐν Γολγοθᾷ φιλανθρωπότατε Σῶτερ, καθυπογράψας αἷματί σου τῷ θείῳ, πταισμάτων ἡμῶν ἄφεσιν τὸν Δίκαιον Ληστήν, οἰκιστὴν

ἀνέδειξας, Παραδείσου σου πρῶτον· τὸν δὲ Ἑκατόνταρχον, σὺν δυσὶ Στρατιώταις, πιστεύσαντάς σε ἀληθῆ Θεόν, στέφους μαρτύρων, λαμπροῦ κατηξίωσας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους, οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιόν μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλεται ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Ἄφες ἡμῶν τὰ πταίσματα, ὡ Ἐσταυρωμένε. Ἀ(θανάσιος)».

Ῥιδή α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀγάπη ἀρρήτῳ Λόγε Θεοῦ, τὴν σάρκα φορέσας καὶ τὴν σταύρωσιν ὑποστάς, εἰσήγαγες πρῶτον Παραδείσῳ, Ληστήν ὡς κλεῖδα βαλόντα τό, Μνήσθητι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Φρουρῶν ὁ Λογγῖνος ἐν Γολγοθᾶ, φιλάνθρωπε Σῶτερ, μετενόησεν εὐθαρσῶς, σημεῖα ἰδὼν τὰ ὑπὲρ φύσιν, καὶ σὲ Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ὠμολόγησεν.

Δόξα Πατρί.

Ἐν σπλάγχνοις ἀγάπης Παμβασιλεῦ, δυάδα φυλάκων, πρὸς τὴν πίστιν μεταγαγών, ἀπέδειξας τούτους μάρτυράς σου, τῆς Γολγοθᾶ ὑπὲρ λόγον κενώσεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Σταυρῷ ἰσταμένη τοῦ σου Υἱοῦ, Πανάχραντε Κόρη, ὑπερήλγησας μητρικῶς· διὸ ἐκ δεσμῶν πλήθους παθῶν με, σαῖς ἰκεσίαις ταχὺ ἐλευθέρωσον.

Ἦιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἦλιός σε ὡς εἶδεν, ἐπὶ σταυροῦ Δέσποτα, ἔκρυψε τὸ πρόσωπον φόβῳ, καὶ σκότος γέγονε· σὺ δὲ ὡς Ἦλιος, δικαιοσύνης ὑπάρχων, σκότη μου διάλυσον, φωτὶ ἀῦλῳ σου.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Μετανοίας ἐργάτην, τῆς ἀληθοῦς δεῖξόν με, Σῶτερ ἀμαρτίαις παντοίαις, σὲ παροργίζοντα, καὶ τῷ ἐλέει σου, τοῦ Παραδείσου πολίτην, ὡς Ληστήν με ποίησον, μετανοήσαντα.

Δόξα Πατρί.

Ὡς κημῷ ἄλογόν με, πρὸς τὸν κρημνὸν ἄγουσι, πάθη Ἰησοῦ καθ' ἐκάστην, καὶ σοῦ μακρύνομαι· διὸ με ἔλκυσον, ὡς Γολγοθᾶ τὸν Λογγῖνον, εἴλκυσας καὶ ἔδειξας, θεῖόν σου μάρτυρα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Νῦν καιρὸς μετανοίας, ἕως τὸ φῶς ἔχομεν· ὅθεν δυσωπῶ σε Παρθένε, ταύτην παράσχου μοι, ὅπως τὸ πρόσωπον, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου, ἴδω καὶ χαρήσωμαι, ἐν ὥρᾳ Κρίσεως.

Διάσωσον, τούς ἀληθεῖ μετανοία Οἰκτίρμον, ἡμαγμένοις ποσί σου προσπίπτοντας, καὶ ὡς Ληστήν ἐν Γολγοθᾶ, Βασιλεία σου δέξαι.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμῆ.

Μετάνοιαν δός, ὡς τῷ Ληστῇ Φιλάνθρωπε, καὶ τρόπον ζωῆς, Εὐαγγελίῳ σύμφωνον, ὅπως ἐν ὥρᾳ Κρίσεως, σταθήσωμαι ἐνώπιον, τοῦ βήματός σου τοῦ φρικτοῦ, ὁ τάλας ἀκατάκριτος.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Τῆς ψυχῆς μου ἐλήστευσα, πάσας τὰς αἰσθήσεις ὁ ἀσυνείδητος, καὶ σοὶ κράζω Ἀναμάρτητε, ὥσπερ τοῦ Ληστοῦ μου Σῶτερ μνήσθητι.

Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Αἵματί σου ἀπόπλυνον, τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ πλῆθος Κύριε, καὶ ἀξίωσον δοξάσαι σου, ὥσπερ ὁ Λογγῖνος τὴν θεότητα.

Δόξα Πατρί.

Πολυτρόπως πικραίνω σε, ὡς οἱ στρατιῶται χολῆ καὶ ὄξει τε, ἀλλὰ σύ μου ἄφες Δέσποτα, τὰ φωτὶ καὶ σκότει μοι ποιούμενα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Τετρωμένος Πανάχραντε, πλήθει τῶν παισμάτων θερμῶς σοῦ δέομαι, ἵκετεῦσαι τὸν Φιλάνθρωπον, ὅπως ἰατρεύση ταῦτα τάχιστα.

Ὡιδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἄμα τῷ εἰπεῖν, τὸν Ληστήν Μνήσθητι Κύριε, ἤνοιξας Σῶτερ τὸν Παράδεισον, ὃν χάρισαί μοι, τῷ ἐλέει σου προσπίπτοντι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἰλεως γενοῦ, τοῖς πολλά σοι ἁμαρτάνουσι, Σῶτερ Φιλάνθρωπε σταυρὸν ὁ ὑποστάς, καὶ ὡς Λογγῖνον, εἰς μετάνοιαν ἐπίστρεψον.

Δόξα Πατρί.

Σῶσον τοὺς σταυρὸν, ἐν βαπτίσματι ἐπάραντας, καὶ στρατιῶτας ἀληθεῖς δεῖξον ἡμᾶς, ὡς τὴν δυάδα, Γολγοθᾶ Κύριε ἔδειξας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Μέγιστος ἀγών, ἐν τῷ βίῳ μοι ἐπίκειται, Παρθενομῆτορ πρὸς διάβολον, καθ' οὗ τὴν νίκην, ταῖς πρεσβείαις σου παρασχοῦ μοι.

Ωιδὴ Σ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἀνάξιος, τῶν πολλῶν χαρίτων σου, ὧν μοι δέδωκας Σωτὴρ μου ἐφάνην, καὶ Ληστρικῶς, τὴν ψυχὴν ὁ ἀχρεῖος, γυμνήν παντὸς ἀγαθοῦ ἐγκατέλιπον· διὸ βοῶ σοι ὡς Ληστήν, Γολγοθᾶ μετανοία διάσωσον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Τὰ Πάθη σου, μελετῶν τὰ ἅγια, συγκατάβασίν σου Σῶτερ θαυμάζω, πῶς ὁ Θεός, κατεδέχθης ἀγάπης, ὑπερβολῇ τὸν σταυρὸν καταδέξασθαι, καὶ ὡς Λογγῖνος ἐκζητῶ, τῶν πολλῶν μου σφαλμάτων τὴν ἄφεσιν.

Δόξα Πατρί.

Αιμάτων σου, ἡ ῥοή καθέστηκεν, ῥυπτική ἀμαρτιῶν ἀνθρωπίνων, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναμάρτητε Σῶτερ, καὶ Ἐκκλησίας ποτίζει τὸ πλήρωμα, ὡς πάλαι ἐν τῷ Γολγοθᾶ, τῶν φυλάκων δυάδα ἐπότισε.

Καὶ νῦν καὶ αἰί.

Ὡς ἄνθρωπος, ἀμαρτάνω Δέσποινα, καὶ λυπῷ Ἐσταυρωμένον Υἱόν σου, ἀλλ' ἀπ' Αὐτοῦ, οὐ χωρίζομαι πάλιν, εὐελπιστῶν συγχωρήσεως τεύξασθαι, διὰ τῶν σῶν ἰκεσιῶν, καὶ δεήσεων Μητέρ ἀπειράνδρε.

Διάσωσον, τοὺς ἀληθεῖ μετανοία Οἰκτίρμον, ἡμαγμένοις ποσί σου προσπίπτοντας, καὶ ὡς Ληστήν ἐν Γολγοθᾶ, Βασιλεία σου δέξαι.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Τῷ σταυρῷ σου προσπίπτοντες Δέσποτα, οἱ πολλαῖς ἀμαρτίαις βαρούμενοι, ἐκβοῶμεν, τὴν τοῦ Ληστοῦ ἐγκάρδιον φωνήν· Μνήσθητε εὐσπλαγχνε ἡμῶν, καὶ Παραδείσου οἰκιστάς, σῶ ἑλέει ἀνάδειξον, πάντας τοὺς μετανοία, ἄφεςιν ἐκζητοῦντας, ὅπως δοξάζωμεν τὴν σὴν, ὑπὲρ λόγον συγκατάβασιν.

Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ στρατιῶται ἄγοντες τὸν Ἰησοῦν ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον. Ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς

κακούργους, ὄν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὄν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κληρὸν. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφή γεγραμμένη ἐπ’ αὐτῷ γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ’ ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ’ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· ὄντως! ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.

Δόξα Πατρί.

Γολγοθᾶ Ἀγίων, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Σῶτερ ὑπεράγαθε, ὁ τὸν σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ Ληστοῦ μετάνοιαν, εὐθύς προσδεξάμενος, ὡς φιλάνθρωπος, τὰ ἡμῶν πάριδε, πλήθη τῶν πταισμάτων, καὶ παράσχου τὴν συγχώρησιν, τῷ θείῳ Αἵματι, ὅπερ ἔκουσίως ἐξέχεεας· ὡς κλεϊδά σοι τό, Μνήσθητι, οἱ ἡμαρτηκότες προσάγομεν, ἄβυσσον ἐλέους, ἀγάπης σου γινώσκοντες πολλῆς, δι' ἣν τὰ πάθη ὑπέμεινας, καταργήσας θάνατον.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐμακρύνθην σου σφόδρα, ἁμαρτίαν τελέσας ἅπασαν Δέσποτα, καὶ νῦν ἐν τῷ σταυρῷ σε, ὀρῶν καθηλωμένον, δι' ἐμὲ Πολυέλεε, κάμου μνησθείης βοῶ, ὡς τοῦ Ληστοῦ ἐμνήσθης.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Σταύρωσόν μου τὰ πάθη, καὶ δυσκίνητον τούτοις ποιήσον Δέσποτα, ἵνα ὡς Παῦλος λέγω, Χριστῷ συνεσταυρώθην, καὶ Αὐτῷ πολιτεύομαι, καὶ ὡς εὐγνώμων Ληστής, Αὐτῷ συνενεκρώθην.

Δόξα Πατρί.

Τὴν θεότητα Σῶτερ, σοῦ γινώσκων οὐ παύομαι ἁμαρτάνων σοι, καὶ οὐχ Ἑκατοντάρχη, μιμοῦμαι ἐν τῇ πράξει, τὸν Θεὸν ἐπιγνόντα σε, καὶ μάρτυρά σου πιστόν, θανάτῳ γεγονότα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Ἀναισθήτως Υἱόν σου, ἐν σταυρῷ ὑψωμένον ὄρῳ Πανάχραντε, καὶ οὐκ ἐν μετανοίᾳ, προσπίπτω ἵνα λάβω, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, ὡς ὁ εὐγνώμων Ληστής, Παράδεισον πλουτήσας.

ᾨδὴ ἦ'. Τὸν βασιλέα.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ὑπάνοιξόν μοι, τοῦ Παραδείσου τὰς πύλας, τῷ σταυρῷ σου προσπίπτοντι Χριστέ μου, καὶ τὸ Μνήσθητί μου, Ληστοῦ κραυγάζοντί σοι.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

ῤερυπωμένον, τὸν βίον ἔχων Σωτὴρ μου, ἐν ἐλπίδι τελῶ τῆς σωτηρίας· ὅθεν σύνταξόν με, τοῖς Γολγοθᾶ Ἁγίοις.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Ὡς ἐλεήμων, σταυρὸν βαστάσας Χριστέ μου, αἵματί σου ἀπόπλυνον τὰ πλήθη, τῶν ἁμαρτημάτων, ψυχῆς μου τῆς ἀθλίας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ.

Μὴ παύση Μῆτερ, ἐκδυσωπεῖν τὸν Υἱόν σου, χορηγῆσαι τὴν ἄφεσιν πταισμάτων, ἅπερ ἐκουσίως ἢ ἄκων εἰργασάμην.

ᾨδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Ἐν ὥρᾳ τῇ ἐσχάτῃ, ἀξιώσατέ με, τοῦ Γολγοθᾶ οἱ τετράριθμοι Ἅγιοι, ἐν δεξιοῖς τοῦ Κυρίου, στῆναι τὸν ἄθλιον.

Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν

Νικήσας ἁμαρτίαις, πάντας τοὺς ἀνθρώπους, τετρας Ἁγίων βοῶ
κάμου μνήσθητι, Χριστὲ ἐν σῇ Βασιλείᾳ, ὡς πολυέλεος.

Δόξα Πατρί.

Ἐλέησόν με Σῶτερ, τὸν ἀπηλπισμένον, ὡς τὸν Ληστήν καὶ
Λογγῖνον ἠλέησας, καὶ στρατιώτην με δεῖξον, τῆς Βασιλείας σου.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί.

Ἄγνη Παρθενομήτορ, δός μοι μετανοίας, καιρὸν καὶ δάκρυα ὅπως
τὰ πταίσματα, πλύνω καὶ τύχω ὁ τάλας θείας ἀφέσεως.

εἶτα ἐπιψάλλομεν τό,

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν
ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξωτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ ἐξῆς Μεγαλυνάρια

Σταυρωθεὶς Σωτὴρ μου ἐν Γολγοθᾶ, τὸν Ληστήν εἰπόντα,
Μνήσθητί μου ἀπὸ ψυχῆς, πρῶτον Παραδείσου, ἀνέδειξας πολίτην,
δεικνὺς φιλανθρωπίας, πέλαγος ἄμετρον.

Σὲ Υἱὸν Ὑψίστου ἀληθινόν, ὁ Λογγῖνος Σῶτερ, ἐγνωκῶς σε ἐν
Γολγοθᾶ, ἅμα στρατιώταις, λαοῖς ἐκήρυξάν σε, καὶ στέφος μαρτυρίου,
λαμπρὸν ἐδέξαντο.

ὦ! φιλανθρωπίας σου Ἰησοῦ, τῆς ὑπὲρ τὸν λόγον, ὅτι σῶζεις πᾶσαν
ψυχὴν, ὅταν μετανοία, προσπίπτῃ τῷ σταυρῷ σου, καὶ τῶν
ἁμαρτημάτων, αἰτῆται ἄφεσιν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

*Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.
καὶ τὰ τροπάρια*

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε. Ἐλπίζοντες εἰς σέ μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

*Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.
Ἦχος β.' Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.*

Σῶτερ, τὸν Ληστήν ἐν Γολγοθᾶ, καὶ ἑκατοντάρχη Λογγῖνον, σὺν στρατιώταις δυσί, σὲ ὁμολογήσαντας Υἱὸν Θεοῦ ἀληθῆ, καὶ μετάνοιαν δείξαντας, ἐκ βάθους καρδίας, Παραδείσου ἠνοιξας, πύλας διδάσκων ἡμᾶς, ὅπως ἀληθεῖ μετανοία, ζήσαντες εὐρήσομεν χάριν, καὶ τὴν θείαν δόξαν σου ὁψόμεθα.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθῃμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου, φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν.

Στίχοι

Σὺν τῶν Ἁγίων Γολγοθᾶ τῇ τετράδι,
Σῶτερ, ἡμᾶς πρόσδεξαι ἐν παραδείσῳ.